BENCONT WEEKLY REPORT

ROČNÍK 2021| ČÍSLO 19

V tomto čísle:

→ *O koľko viac ľudí umiera v EÚ počas pandémie?*

→ *Amazonský prales po prvýkrát vyprodukoval viac emisii ako pohltil*

→ *Hrozí Číne pokles populácie?*

→ *Spoločnosť BioNTech má vynikajúce kvartálne výsledky*

→ *Slovenský priemysel vykazuje dobré výsledky*

PREČO 2% INFLÁCIA ?

V poslednej dekáde sme mohli pozorovať pri väčšine vyspelých krajín snahu o cielenie inflácie na úrovni 2%. Predstavitelia centrálnych bánk nám toto číslo prezentovali ako optimálnu hodnotu rastu cenovej úrovne a podľa tohto ukazovateľa riadili aj monetárnu politiku. V našej analýze sa teda bližšie pozrieme na dôvody prečo práve 2% úroveň je tá správna a zároveň si porovnáme monetárnu politiku nastavenú podľa cielenia inflácie a podľa cielenia nominálneho HDP.

Ako vzniká inflácia

Zakladateľ monetárnej školy, Milton Friedman, opisuje infláciu ako jav, ktorý vznikol primárne z monetárnych dôvodov. Vychádzal z kvantitatívnej teórie peňazí, kde cenová úroveň sa rovná rýchlosť peňazí v obehu krát peňažná zásoba delené celkovým outputom. V praxi to znamená, že ak daná monetárna autorita štátu (centrálna banka) zvýši peňažnú zásobu vo väčšej miere ako sa zvýši celkový output hospodárstva (reálne HDP), tak nastáva inflácia. Takúto situáciu dnes vidíme aj počas pandémie, kedy za rok 2020 FED (americká centrálna banka) zvýšila peňažnú zásobu o viac ako 50% a zároveň klesol celkový output, ale aj rýchlosť obehu peňazí (inflácia za apríl 2020 je na najvyššej hodnote od roka 2008). Ak teda centrálne banky chcú zabezpečiť cielenie inflácie na 2%, tak každý rok musia zvyšovať peňažnú zásobu o 2% vyššie ako rástol celkový output (ceteris paribus ak berieme, že rýchlosť peňazí v obehu sa nemenila). Ak by monetárne autority nezasahovali do peňažnej zásoby, tak neustále rastúce HDP by v ekonomike spôsobovalo podľa kvantitatívnej teórie peňazí deflaciu (čo je prirodzené, keďže pokrok a automatizácia znižujú náklady na výrobu a teda ceny by prirodzene mali klesať).

Rovnica kvantitatívnej teórie peňazí

$$P = \frac{V}{Q} . M$$

P – priemerná úroveň cien

V – rýchlosť obehu peňazí

Q – celkový output (HDP)

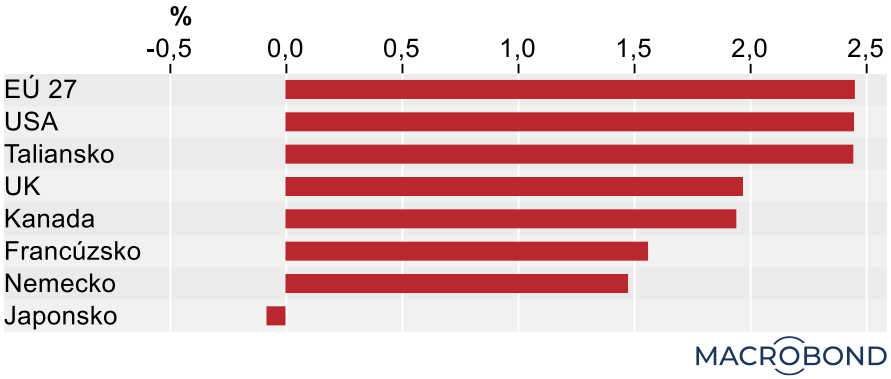
M – množstvo peňazí v obehu

Čo spôsobuje deflácia alebo vysoká inflácia ?

Vo viacerých príkladoch v minulosti sme videli, že nestabilita v cenovej úrovni vie spôsobiť značné škody pre hospodárstvo. Japonsko je ukážkovým príkladom problému s deflá-ciou a jej dopadmi na ekonomiku. Od polovice deväťdesiatych rokov minulého storočia v Japonsku evidujeme dlhodobý pokles cenovej úrovne. Samotná deflácia v Japonsku nespôsobuje také škody, ako zmena správania spotrebiteľov, ktorí reagujú na pokles cien. Ak ceny klesajú, tak spotrebitelia zvyšujú svoje úspory vo viere, že ceny budú aj naďalej klesať a ich kúpyschopnosť úspor sa bude ešte zvyšovať. Tým pádom teda znižujú svoju spotrebu a teda klesá aj agregátny dopyt (prirodzene aj HDP). Vidíme, že medzi rokmi 1995-2010 bol priemerný rast cien v Japonsku na úrovni -0,08%. Japonsko teda bolo jedinou krajinou z G7, ktorá zaznamenala priemerný ročný rast cien v tomto období záporný. Zároveň ak sa pozrieme na percentuálny rast reálneho HDP v nami sledovanom období, tak krajina vychádzajúceho slnka znova zaznamenala najnižší rast zo skupiny G7. Japonsko teda dlhodobo trpí nízkou infláciou, ktorá tlmí spotrebu domácností a znižuje celkový output hospodárstva.

Na druhej strane musíme povedať, že aj vysoká miera inflácie je pre hospodárstvo negatívnym faktorom. Predstavme si situáciu, kde

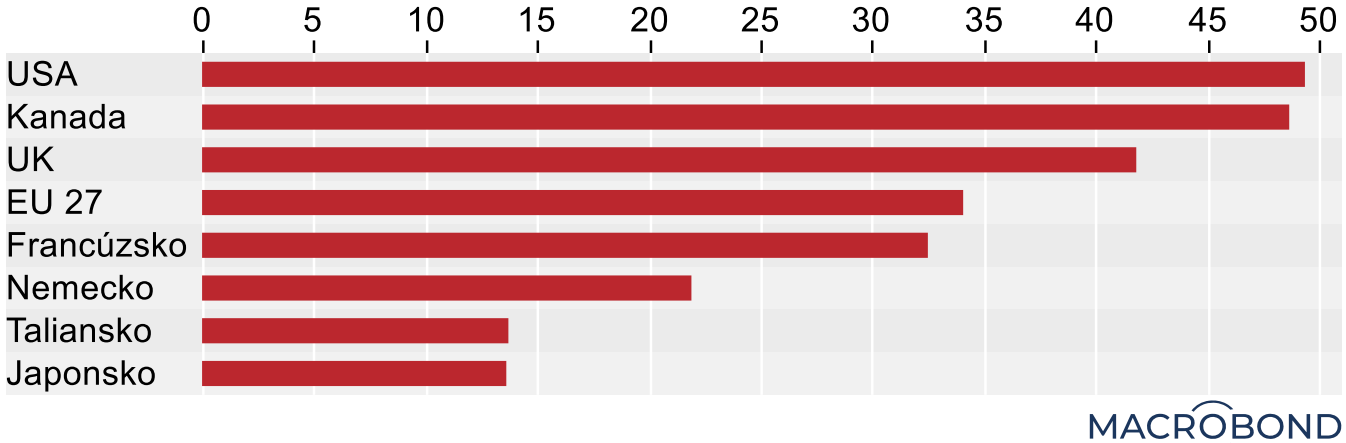
Priemerný ročný rast cien v období 1995-2010, krajiny G7

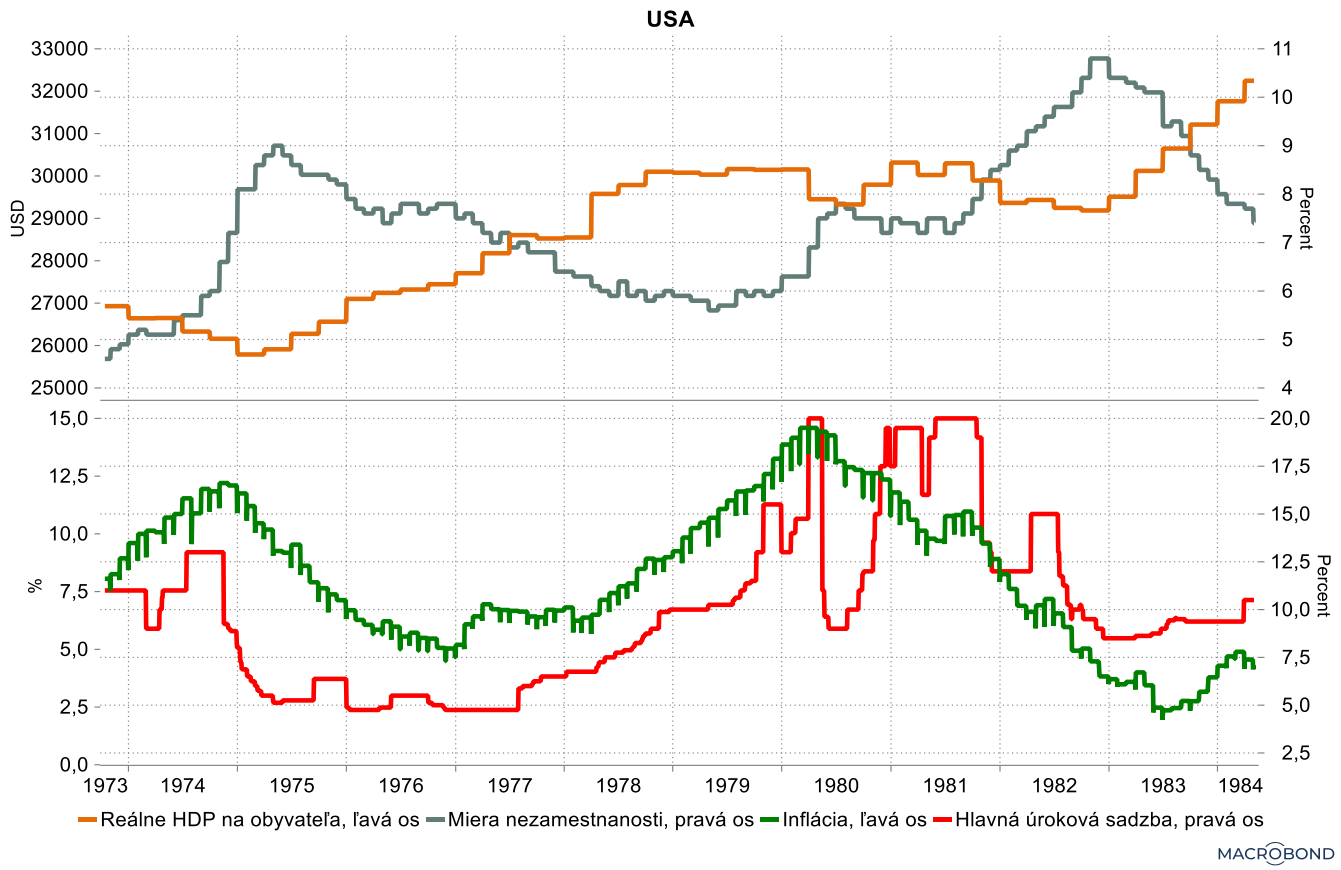

je rast cien na úrovni 5%. Takúto výšku inflácie už pociťujú aj bežní spotrebitelia, ktorí si uvedomujú rast cien a pokles ich kúpyschopnosti. Prirodzene teda budú požadovať od ich zamestnávateľov, aby ich mzda rástla minimálne rovnako ako výška inflácie. Takáto situácia bude spôsobovať rast ceny práce (nákladov) a teda prirodzene bude zamestnávateľ nútený zvyšovať aj cenu finálnych produktov. Tu sa teda dostávame do situácie, kedy rast inflácie nad určitú úroveň spúšťa akceleráciu rastu cenovej hladiny. Následná vysoká inflácia spôsobuje, že peniaze si už prestanú plniť efektívne funkciu zúčtovacej jednotky a pohyb kapitálu nefunguje správne. Ľudia v takejto situácii strácajú vieru v peniaze ako aj držiteľa hodnoty a tak presúvajú svoje financie z fiat peňazí do iných podôb kapitálu. Takéto správanie krátkodobo zvýši agregátny dopyt, no z dlhodobého hľadiska to zapríčiní inflačnú špirálu a celkovo zníži rast reálneho HDP (najmä kvôli opatreniam, aké sa zavádzajú na zníženie inflácie – zvýšenie úrokových sadzieb, rozpočtová zodpovednosť...). Cenu znižovania inflácie najlepšie reprezentuje situácia v USA v osemdesiatych rokoch minulého storočia a človek, ktorý zachránil dolár – Paul Volcker.

V roku 1971 USA opustilo Bretton woodsky systém pevných kurzov a USD sa už viac nedal vymeniť za zlato. Americká administratíva následne zvýšila vládne výdavky kvôli vojne vo Vietname a prirodzene americká inflácie začala rásť. V roku 1980 sa medziročná zmena cenovej hladiny priblížila hodnote 15% a viera v Americký dolár sa postupne znižovala. Túto situáciu si správne uvedomil novozvolený guvernér FEDu Paul Volcker. V reakcii na vznikajúci prudký rast cien sa rozhodol masívne znížiť peňažnú zásobu v obehu a to malo za následok, že hlavné úrokové sadzby vystrelili na hodnotu 20%. V nasledujúcich rokoch to v Amerike prirodzene spôsobilo zníženie investícii a následné zníženie reálneho HDP (nezamestnanosť narástla na 10,8%).

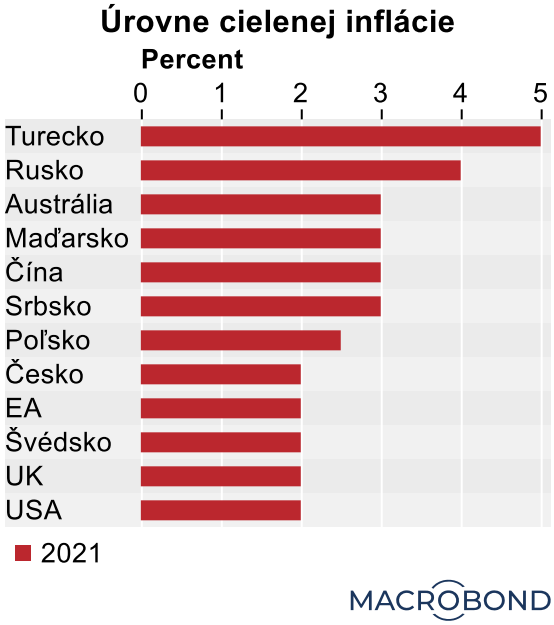
Percentuálny nárast reálneho HDP v období 1995-2010, krajiny G7

Magické číslo 2%

Už sme si teda povedali, že nízka inflácia (ako v Japonsku) je pre hospodárstvo negatívna. Rovnako sme ukázali, že vysoká inflácia je dlhodobo neudržateľná (vedie ku inflačnej špirále). Bývalý guvernér americkej centrálnej banky Alana Greenspan hovorí, že optimálna úroveň inflácie by mala byť taká, že spotrebitelia kvôli nej nemenia svoje správanie (používal interval 1-3%). V predošlej časti sme ukázali, ako zvýšená inflácia mení očakávania spotrebiteľov ohľadom výšky ich mzdy. Ak by teda FED mal za úlohu udržiavať len cenovú stabilitu (ceteris paribus) tak cielená inflácia by mohla byť aj 0% (na úkor zníženého rastu reálneho HDP). Keďže však centrálne banky majú za úlohu udržiavať aj plnú zamestnanosť (čiže dosahovať potenciálny produkt) tak musia udržiavať infláciu kladnú, no zároveň nie príliš vysokú (optimálnu úroveň aby nemenila očakávania spotrebiteľov). Preto sa medzi centrálnymi bankármi našiel konsenzus na úrovni 2%. Je to číslo, ktoré nemení očakávanie spotrebiteľov (ľudia nevyžadujú zvýšenie ich miezd) a zároveň to stimuluje investície a teda tvorbu nových pracovných miest. Ak by toto číslo bolo na úrovni povedzme 1%, tak keďže CPI sa považuje za nadhodnotený index, tak by hrozila občasná deflácia (v niektorých krokoch by sa mohla objaviť negatívna inflácia). Na druhej strane ak by toto číslo bolo mierené povedzme na 3%, tak by to mohlo v niektorých prípadoch meniť správanie spotrebiteľov, ktorí by považovali zvýšenie miezd a to by tlačilo na rýchlejší rast cien.

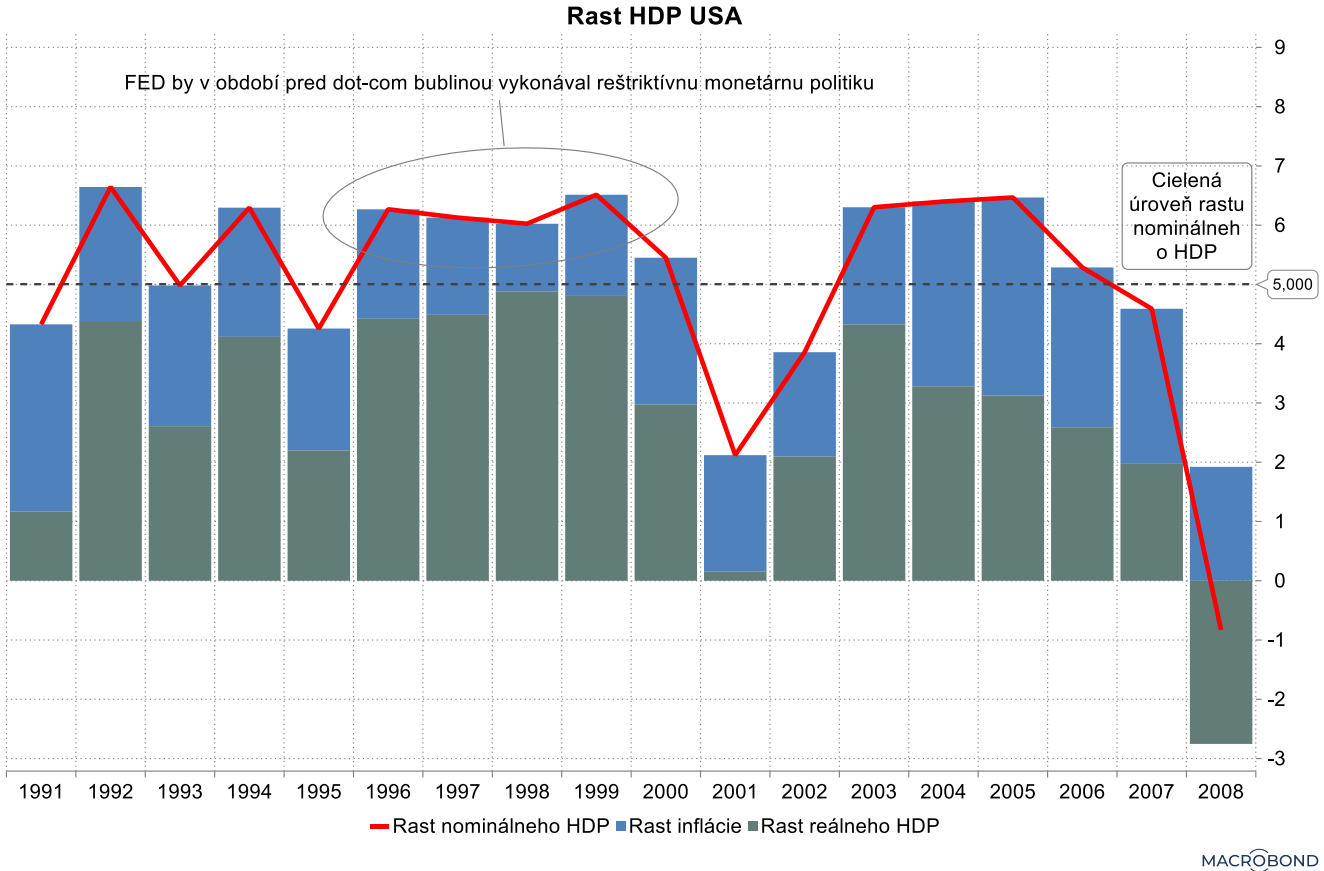
Kritické hlasy proti inflation targeting

Cielenie inflácie, ako hlavný nástroj pre tvorbu monetárnych politík, začalo v roku 1990 na Novom Zélande. Postupne sa ku tomuto myšlienkovému prúdu pridávali viaceré centrálne banky vyspelých krajín sveta. Po finančnej kríze v roku 2008 sa začali objavovať kritické hlasy proti cieleniu inflácie. Podľa viacerých ekonómov je cielenie inflácie v čase recesie príliš rigidné. Za konkrétny príklad sa uvádza práve kríza 2008, kedy centrálne banky nechceli poskytnúť veľké finančné stimuly, zo strachu z narastajúcej inflácie. Za alternatívny model ku cieleniu inflácie sa prezentuje cielenie nominálneho HDP. Predstavme si situáciu, kedy by FED stanovil

cielený rast nominálneho HDP na úrovni 5% (reálne HDP by rástlo 3% a inflácia 2%). Ak by nastala situácia podobná tej v roku 2008 (pokles reálneho HDP na úrovni 2,75%) tak americká centrálna banka môže nastaviť také monetárne stimuly, ktoré zabezpečia infláciu na úrovni 7,75%. Cielenie nominálneho HDP by pravdepodobne znížilo aj veľkosť dot com bubliny v roku 2000, kedy pred prasknutím technologických spoločností rástlo nominálne HDP viac ako 6% (1998 – reálne HDP USA rast 4,9%, inflácia 1,6%; 1999 – reálne HDP rast 4,8%, inflácia 2,6%). Práve v tomto období by FED (riadený podľa cielenia nominálneho HDP) tlačil na pokles inflácie (zvyšoval by úrokové sadzby). To by malo za následok zvýšenie výnosov na dlhopisoch a časť kapitálu by sa presunula z technologických akcií napríklad aj do dlhopisov (bublina by teda nenabrala také rozmery aké nabrala). Asi za najväčšie negatívum pri cielení inflácii sa považujú ponukové šoky. Povedzme, že cena ropy náhle vzrastie (ako sme to videli pri ropných šokoch) a inflácia sa zvýši z 2% na 3%, no reálne HDP sa zníži o 1%. Ak sa centrálna banka riadi cielením inflácie, tak prirodzene nastaví reštriktívne monetárne nástroje, čo ešte viac prehĺbi ekonomickú recesiu. Avšak v modely riadenom cielením nominálneho HDP, centrálna banka nastaví expanzívne monetárne nástroje, aby zabezpečila rast nominálneho HDP na cielenú úroveň (pri našom príklade cielenia na 5%, inflácii 3% a poklese reálneho HDP o 1%, môže monetárna autorita nastaviť také stimuly, ktoré môžu zvýšiť infláciu na 6%).

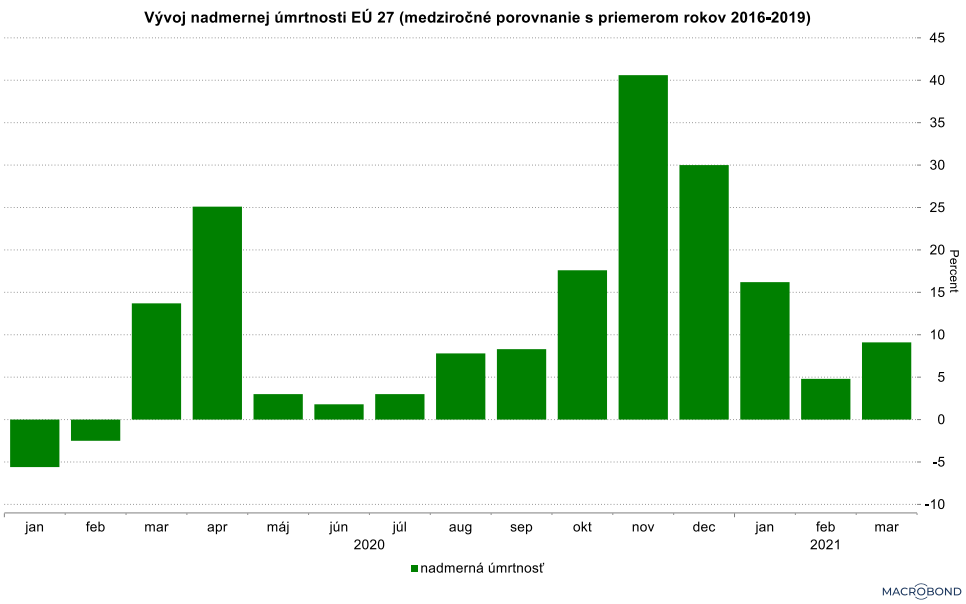
Záver

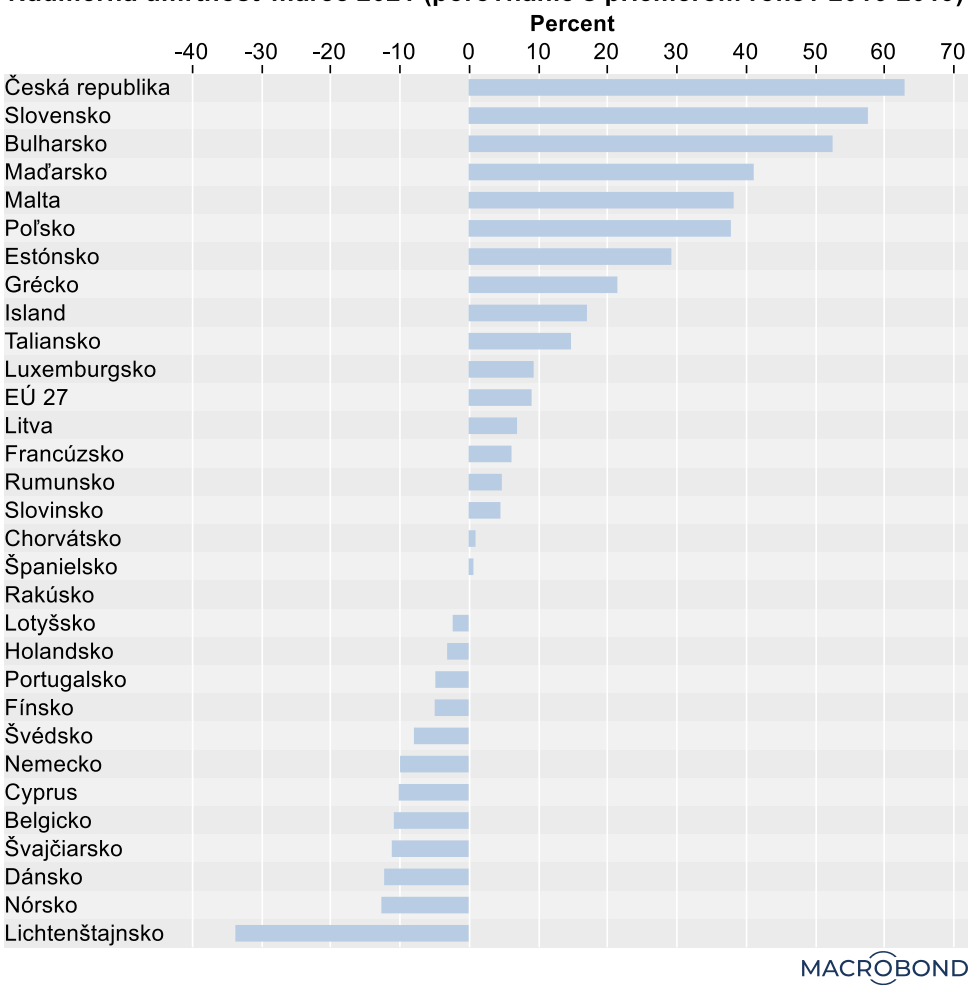
V našom článku sme teda vysvetlili dôvody, prečo väčšina centrálnych bánk sveta používa cielenú infláciu na úrovni 2%. Je to optimálna hodnota rastu cenovej hladiny, ktorá stimuluje investície (čiže rast HDP a rast zamestnanosti) a zároveň nevytvára tlak zo strany spotrebiteľov na rast ich miezd (čo by tlačilo na vyšší rast inflácie). Monetárna politika sa neustále formuje a tak sa prirodzene začínajú ozývať hlasy, ktoré volajú po zmene súčasných nastavení. Jednu z alternatív sme aj v tomto článku predstavili, a to cielenie nominálneho HDP na úkor cielenia inflácie. Aj súčasná kríza spojená s pandémiou ukázala, že centrálne banky vykonávajú oveľa dôležitejšiu úlohu počas hospodárskej recesie, ako len akýsi stabilizátor cenovej hladiny. Práve cielenie nominálneho HDP by im dávalo väčší mandát na stimulovanie ekonomiky počas recesie ako v prípade cielenia inflácie. (mm)

Nadmerná úmrtnosť krajín EÚ

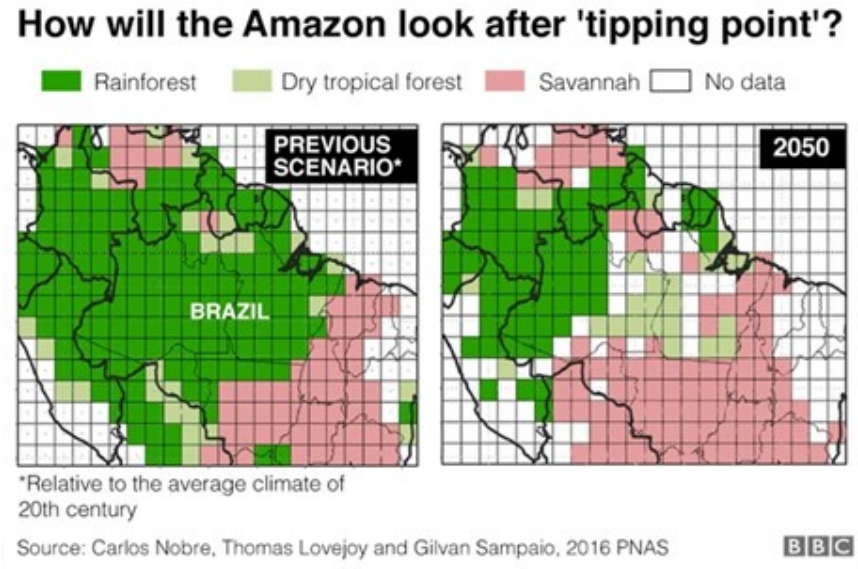
Vývoj úmrtnosti v jednotlivých krajinách EÚ sa počas pandémie veľmi líšil. Nasledujúce štatistiky znázorňujú, ako sa zmenil počet úmrtí v jednotlivých mesiacoch od začiatku pandémie v porovnaní s priemerom rovnakých mesiacov v období rokov 2016-2019. Na grafe vývoja tejto štatistiky celej EÚ môžeme vidieť najvyšší nárast práve počas silnejšej druhej vlny, ktorá svoj vrchol dosiahla pri konci roku 2020. V novembri tak umrelo v priemere o 40% viac ľudí ako zvyčajne v predošlých rokoch. Naopak počas letných mesiacov kedy došlo aj k uvoľňovaniu reštrikcií a poklesu prípadov v EÚ sa výrazne znížila aj miera nadmernej úmrtnosti na približne 3-4%. Na konci roku 2020 celkovo došlo k navýšeniu o viac ako pól milióna úmrtí. Január a február 2021 priniesli oproti predošlým mesiacom výraznejší pokles nadmerných úmrtí, a to na 15% a 5%. V marci však opäť prišlo k rastu a priemerne vyskočili úmrtia vyššie až o 10% oproti porovnávacej báze. Z pohľadu jednotlivých krajín sa úmrtnosť taktiež líši v závislosti toho, kedy mala pandémia na danom území najväčšiu intenzitu. Pri pohľade do tabuľky môžeme vidieť, že v marci má najvyšší rozdiel v úmrtiach Česká republika +61% a za ňou Slovensko s 58%. Celkovo krajiny V4 tvoria 4 zo 6 krajín s najväčším rozdielom mortality v marci 2021. Na opačnom konci sú krajiny, ktorým pandémia úmrtia výrazne nenavýšila. Napríklad Nórsky sedemdňový priemer denných úmrtí na covid sa počas celej pandémie nedostal na dvojciferná hodnotu. Zároveň im doposiaľ umrelo v súvislosti s pandémiou okolo 770 ľudí, čo sa Slovensku v istom čase podarilo za jeden týždeň. Boj proti pandémii si vyžiadal po celom svete doposiaľ 3,4 milióna mŕtvych. Sú krajiny, ktoré sa so zvládaním pandémie dokázali popasovať lepšie a iné horšie. EÚ má v priemere za celý rok 2020 o 12% úmrtí viac ako v bežnom období. Je potrebné aby zabezpečila pre svoje členské krajiny rýchle a efektívne preočkovanie, ktoré by ďalším úmrtiam malo predísť. (pd)

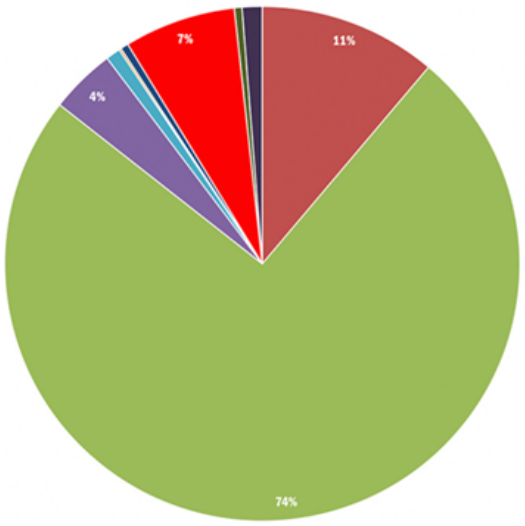

Amazonský dažďový prales v problémoch

Amazonský prales je najväčším dažďovým pralesom rozprestierajúci sa na rozlohe 7 miliónov kilometrov štvorcových. Jeho plocha pokrýva 8 krajín a celkovo má 30 miliónov obyvateľov. Tento prales je významným ekosystémom, ktorý je však v posledných rokoch vo veľkej miere zasiahnutý odlesňovaním, zvyšovaním teplôt či suchom. Vplyvom požiarov a úmyselným odlesňovaním sa v roku 2019 vytratili takmer 4 milióny hektárov dažďového pralesa, čiže okolo 0,5% rozlohy celého pralesa. Z tejto hodnoty tvoria až jednu polovicu práve požiare. Len pre porovnanie sa v období 2002-2015 priemerne odlesnilo „iba“ niečo okolo 1,4 milióna hektárov. Zhoršujúce štatistiky sa odzrkadľujú v schopnosti pralesa pohlcovať oxid uhličitý. Celkové emisie CO2 boli v roku 2019 na úrovni 40 miliárd ton. Iba Brazílsky prales za posledných deväť rokov pohltil 14 miliárd ton CO2 avšak za ten istý čas do atmosféry uvoľnil až 17 miliárd ton. To znamená, že vypustil viac emisií ako dokázal pohltiť vzhľadom na environmentálny a ľudský faktor. Predstavuje to veľkú výstrahu pre budúcnosť globálneho ekosystému, ak sa takýmto spôsobom bude aktivita v pralese zvyšovať, dá sa očakávať značné navyšovanie teploty, období súch, menej dažďov a tým aj väčšiu rozšírenosť rôznych chorôb. Ekonomicky najviac ovplyvňuje prales práve Brazíliu, kde sa koncentruje na najväčšej ploche. Odhaduje sa, že aktivity na území pralesu prispievajú okolo 8-10% k hrubému domácemu produktu krajiny. Je teda pre Brazíliu veľmi podstatným ekonomickým zdrojom a bude musieť podnikať kroky k jeho zachovaniu. (pd)

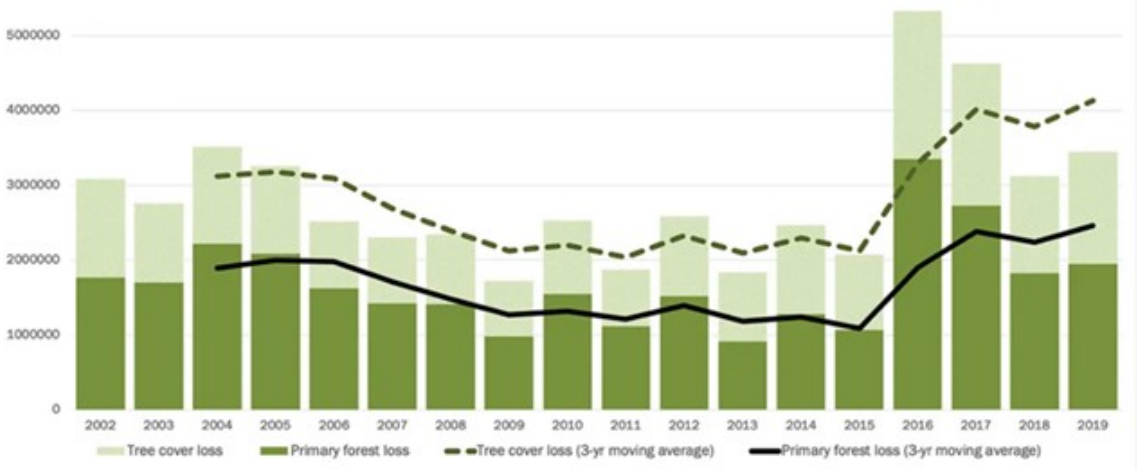

Predikcia vzhľadu Amazonského dažďového pralesu

	Tree cover loss, 2010-19		Primary forest loss, 2010-19	
Bolivia	3,335,988	11.2%	1,630,465	9.4%
Brazil	22,238,014	74.4%	12,940,179	74.8%
Colombia	1,229,310	4.1%	774,500	4.5%
Ecuador	272,369	0.9%	106,585	0.6%
French Guiana	43,026	0.1%	30,305	0.2%
Guyana	143,957	0.5%	92,979	0.5%
Peru	2,097,146	7.0%	1,372,976	7.9%
Suriname	141,422	0.5%	100,382	0.6%
Venezuela	375,760	1.3%	249,075	1.4%

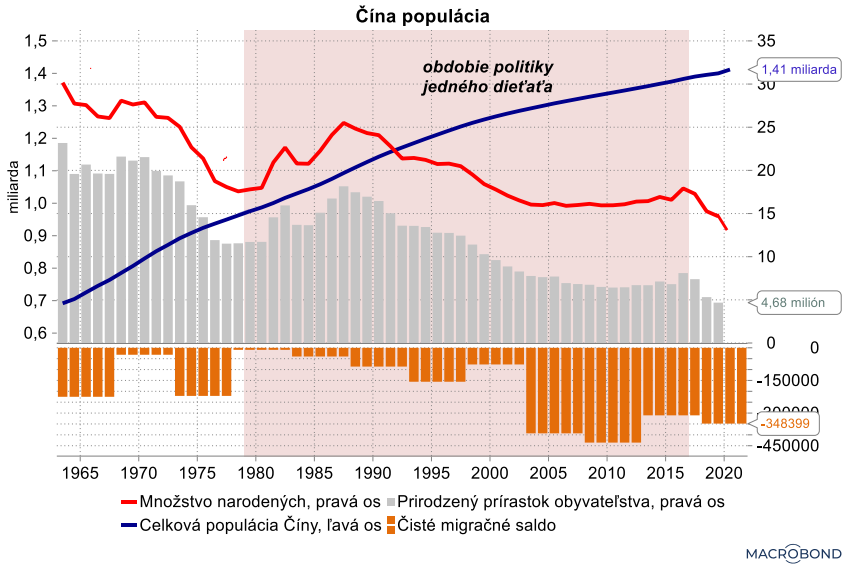
Odlesňovanie podľa jednotlivých krajín, zdroj: mongabay.com

Odlesňovanie Amazonského dažďového pralesa, zdroj: mongabay.com

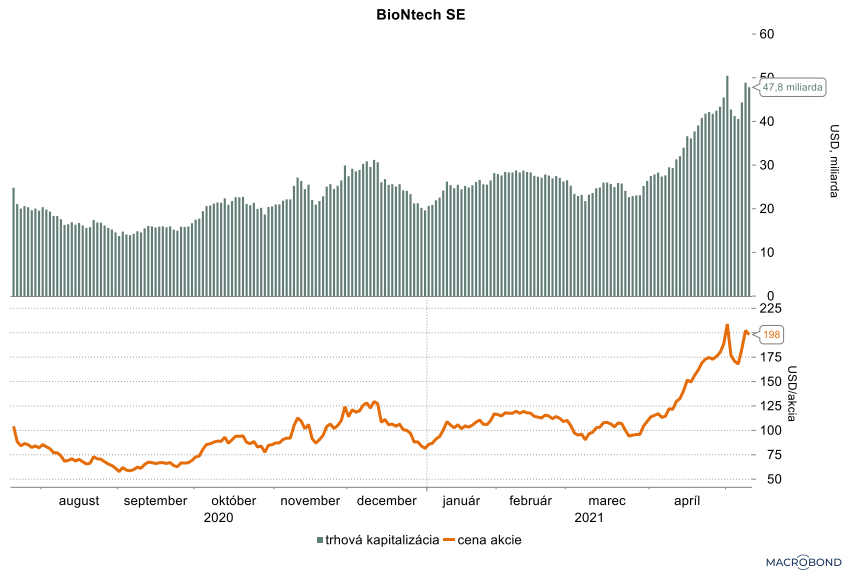
Čína čelí populačnému problému

V období medzi 1950 až 1975 vzrástla populácia v Číne približne zo 640 mil. ľudí na bezmála jednu miliardu. Zavedenie politiky jedného dieťaťa v 1979 mala obmedziť prudké zvyšovanie počtu obyvateľov. Z grafu je jasne vidieť sploštenie krivky celkovej populácie, čo svedčí o splnení tohto cieľa. Kým v 1970 bola priemerná miera fertility na úrovni viac ako 6 detí na jednu ženu, niekde od roku 1995 až doteraz sa toto číslo pohybuje už len niekde na úrovni 1,7 dieťaťa. Na problém naráža Čína v súčasnosti, kedy sa im množstvo narodených zmenšuje. S cieľom zamedziť demografickej kríze tak v roku 2016 zrušili politiku jedného dieťaťa a povolili mať v rodine 2 deti. Ani tento fakt však nepodnietil k výraznému rastu narodených. Dokonca kým v roku 2019 sa narodilo 14,6 milióna detí, v roku 2020 je to len 12 miliónov. Čínska populácia teda postupne starne a v budúcnosti aj starnúť bude. Do roku 2050 sa odhaduje, že každý tretí obyvateľ Číny bude mať nad 65 rokov. OSN Číne varuje, že pokiaľ sa ich miera fertility nezvýši minimálne na hodnoty cez 2 deti/ žena, krajine sa populačná krivka zlomí a začne klesať. Prečo má teda krajina aj po uvoľnení politiky jedného dieťaťa problém? Ide najmä o vysoké náklady na život. Odhaduje sa, že bežnej rodine v Číne sa výdavky na deti za posledných 15 rokov zvýšili až štvornásobne. Mladší obyvatelia si tak skôr vyberú prácu a nezávislosť ako sa podriadia tlaku štátu na zvyšovanie pôrodnosti. Čína teda bude musieť vytvoriť systém, ktorý bude balansovať medzi vysokými nákladmi na život a prácou, čím podporí svoju demografickú krivku. Rovnako aj je aj z grafu zrejmé, migračné saldo krajiny dlhodobo významne klesá, čo taktiež populačnému vývoju nepomáha. (pd)

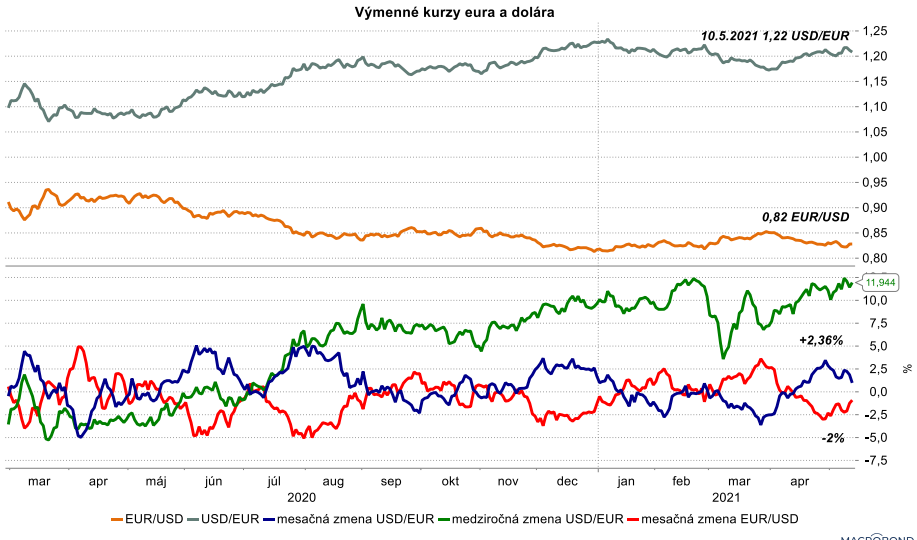
BioNTech s veľkým úspechom

Nemecká spoločnosť BioNTech, v súčasnosti známa najmä kvôli výrobe vakcín, pričom dôležité miesto na trhu má aj v súvislosti s imunoterapiou zameranou na onkologické ochorenia, dosiahla v 1Q niekoľkonásobne vyšší zisk ako v 2020. Firma má trhovú kapitalizáciu na úrovni 46mld. dolárov. K 31.3.2021 zaznamenala čistý zisk v hodnote 1,13mld. eur pričom v rovnakom období v 2020 to bola čistá strata 53,4 mil. eur. Celkové výnosy sa v rovnakom medziročnom porovnaní zvýšili z 27,7 milióna eur na 2 miliardy eur. Z týchto výsledkov je zrejmé ako významne pandémia ovplyvnila aj činnosť tejto spoločnosti, ktorá sa stala jednou z najdominantnejších v očkovacej stratégii. K zač. mája dodali do 91 krajín sveta 450 mil. dávok vakcín, pričom do konca roku 2021 majú podpísané dohody na ďalších 1,8 mld. dávok. Očakáva sa, že spoločnosť bude schopná navýšiť výrobné kapacity, čo zabezpečí možnú ročnú výrobu 3 mld. dávok vakcín. Zvyšovanie výrobných kapacít sa zdá byť potrebné nakoľko spoločnosť oznámila, že sa pravdepodobne ich vakcínou bude musieť preočkovať až trikrát. Rovnako sa darí firme aj na burze, kde sa hodnota ich akcií vyšplhala na úroveň takmer 200 dolárov za akciu pričom v predošlých mesiacoch sa stabilne držali na 100 dolárov za akciu. (pd)

Silnejúca pozícia eura

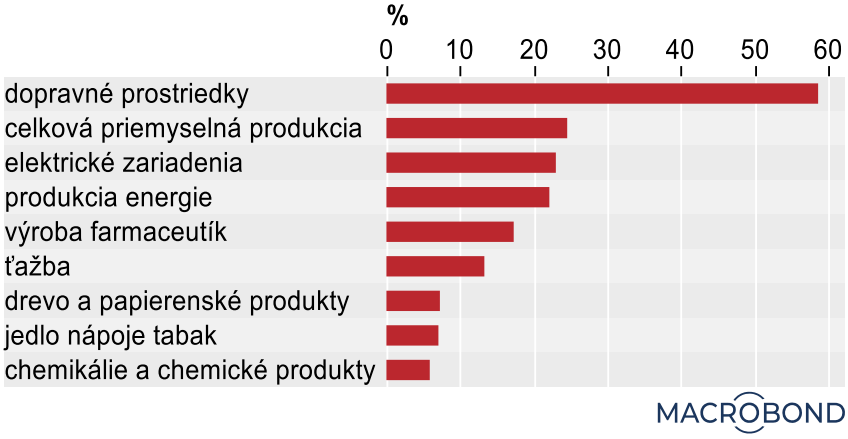
Euro, druhá najpoužívanejšia mena po americkom dolári, zaznamenala v posledných týždňoch nárast svojej hodnoty. Vzťah dvoch najsilnejších mien sveta má negatívnu koreláciu, a tak kým dolár momentálne oslabili správy o slabom americkom trhu práce, európska mena posilňovala. Vzrast miery nezamestnanosti a menší objem vytvorených pracovných miest v USA spôsobujú menšiu dôveru v dolár (to znamená odliv kapitálu či znížený dopyt po tejto mene), práve smerom k euru, ktoré okrem toho stále posilňujú aj nízke úrokové sadzby. Kurz sa aktuálne pohybuje na úrovni 1,22 USD/EUR, čo predstavuje 2,4% posilnenie oproti predošlému mesiacu. Celkovo kurz eura od mája 2020 medziročne posilnil o 12%, je to spôsobené najmä tým, že takto pred rokom sa masívne rozmohla pandémia vo svete, ktorá veľmi otriasla dôverou investorov. Ceny ropy, ktoré ovplyvňujú dolár prudko poklesli, Ameriku zmáhali vysoké počty nakazených a medzinárodný obchod oslaboval. Mimo iného Európa úspešne pokračuje vo svojej očkovacej stratégii pričom sa očakáva, že Ameriku v polovici júna dobehne s 50% zaočkovanosťou populácie. Nálada na európskom trhu sa teda momentálne zdá byť priaznivejšia ako na tom americkom, čo sa odráža aj v ich výmennom kurze. (pd)

Slovenský priemysel sa stabilne zlepšuje

Marec 2020 spôsobil priemyselnému odvetviu veľké straty, celkovo sa prepadol o viac ako 20% pričom najviac hneď od začiatku pandémie boli zasiahnuté: dopravné prostriedky (-40%) či výroby strojov, zariadení, (-30%). V marci 2021 tak porovnávacia bázická základňa bola veľmi nízka, čo sa odrazilo aj na jej výsledkoch. Celkovo sa priemyselná produkcia zvýšila oproti marcu minulého roka o 25%, čo teda presne predstavuje vykrytie minuloročnej straty a návrat na pôvodne očakávané hodnoty bez vplyvu pandémie. Dopravné prostriedky medziročne vyskočili až takmer o 60%, čo odráža pozitívnejšiu náladu na trhu, ktorá podnecuje k vyššej spotrebe, a tak aj výrobe. Dopyt po statkoch dlhodobej spotreby sa teda pomaly taktiež obnovuje a medziročne sa výroba takýchto statkov zvýšila o 16%. Celkové prerušenie výroby v predošlom roku sa odrazilo na takmer všetkých zložkách slovenského priemyslu. Pozitívny trend v tomto odvetví je veľmi dôležitý keďže v ňom pracuje takmer každý tretí Slovák. Do najbližšieho obdobia sa neočakáva oslabenie keďže napríklad predstihové indikátory ako nové objednávky v priemysle vykazujú pozitívny trend. Mimo toho sa dokázalo po dlhých mesiacoch dostať pandémiu pod kontrolu, a tak by nemali byť potrebné žiadne reštrikcie obmedzujúce akúkoľvek výrobu. Problém, ktorý však zníži oživujúce tempo priemyslu bol aprílový nedostatok čipov potrebných nielen v automobilovom priemysle ale aj v oblasti bielej techniky. Počas pandémie nastal enormný záujem o rôznu elektrotechniku, ktorá tento výpadok spôsobila. V digitálnom svete je tak táto absencia významným problémom, ktorý má za následok obmedzenie výroby (pokles ponuky) a zdražovanie. Celkovo sa dá predpokladať, že aprílový výkon priemyslu bude nižší ako marec aj z tohto dôvodu. (pd)

Priemyselná produkcia marec 2021 (medziročná zmena)

AKTUÁLNY VÝVOJ NA TRHOCH

EUR/USD

EUR/CZK

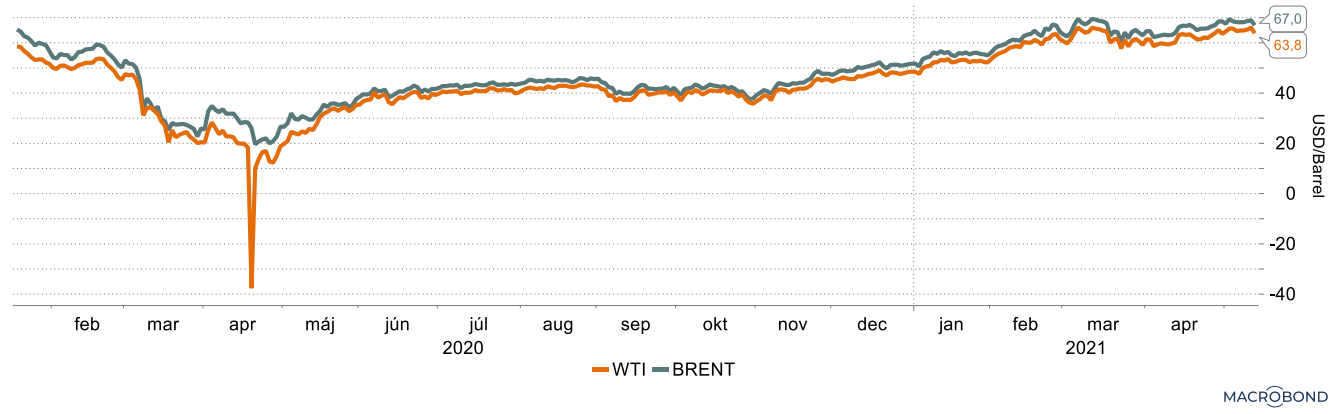
EUR/RUB

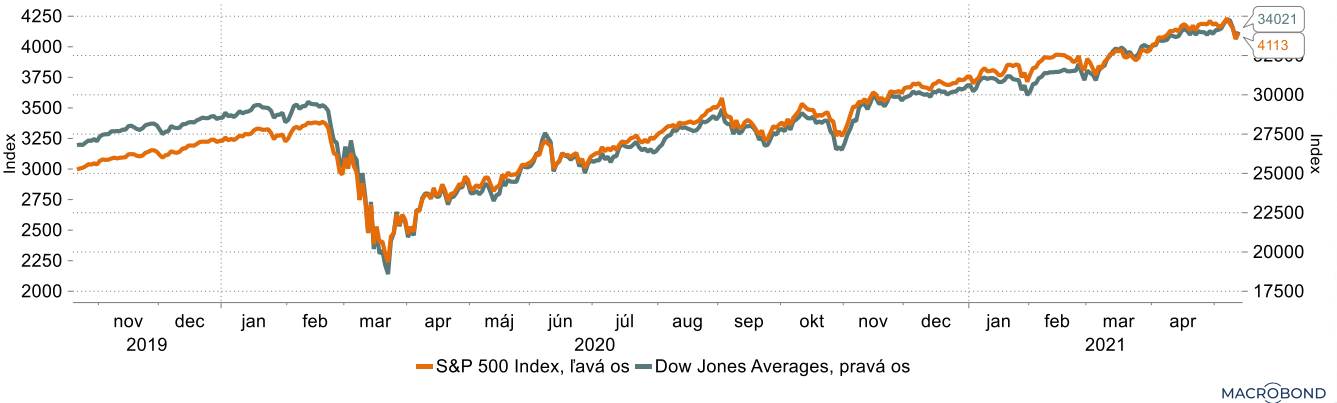
ZLATO

ROPA

INDEXY

SPRÁVY Z FINANČNÝCH TRHOV

→ Spoločnosť Graphic Packaging Holding Company uzavrela dohodu o kúpe spoločnosti AR Packaging Group AB od spoločností CVC Funds za 1,45 miliardy dolárov. AR Packaging je označovaná za druhého najväčšieho európskeho výrobcu spotrebiteľských obalov. Predpokladá sa, že navrhovaná akvizícia spoločnosti AR Packaging zvýši ročný obrat o 1,1 miliardy dolárov

→ Tyson Foods predáva svoje obchody s domácimi miláčikmi spoločnosti General Mills za približne 1,2 miliardy dolárov. Tržby generované obchodom Tyson dosiahli za 12 mesiacov, ktoré sa skončili 3. apríla 2021, viac ako 240 miliónov dolárov.

→ Spoločnosť Paypal oznámila, že získava poskytovateľa riešení pri výmene tovaru spoločnosť Happy Returns. Má tým uľahčiť spôsob ako poslať naspäť nežiaduci tovar bez toho aby ho sami zákazníci museli doručiť. Spoločnosť dnes ponúka sieť viac ako 2 600 miest na vrátenie zásielok v USA. Uzavretie tohto obchodu má prebehnúť počas druhého kvartálu tohto roku. V novembri 2019 už Paypal taktiež kúpila spoločnosti Honey za 4 miliardy dolárov. Obomi spomínanými akvizíciami tak posilňuje svoju pozíciu na trhu.

Tento dokument je publikovaný pre spoločnosti skupiny BENCONT , a môže byť reprodukovaný a ďalej šírený len s jej písomným súhlasom. Informácie v tomto dokumente boli získané z externých zdrojov, ktoré boli spoločnosťou považované za spoľahlivé.

Analytici:
Jozef Prozbík
prozbik@bencont.sk
Nebesník Martin
nebesnik@bencont.sk
Bruchánik Rudolf
bruchanik@bencont.sk

Junior analytici:
Vražda Ján
Ďurišková Petra
Majerčák Marco
Huňorová Júlia

Vajnorská 100/A
831 04 Bratislava
www.bencont.sk

BENCONT INVESTMENTS

BENCONT GROUP

BENCONT DEVELOPMENT